Johann Alois Senefelder

Autor:
Data de publicació: 10-01-2020

Johann Alois Senefelder (6 de novembre de 1771 - 26 de febrer de 1834) va ser un actor i dramaturg alemany que va inventar la tècnica d'impressió de la litografia a la dècada de 1790. [1]

Actor, dramaturg
Va néixer els Aloys Johann Nepomuk Franz Senefelder a Praga , aleshores ciutat imperial (Reichsstadt) del Sacre Imperi Romà de la Nació Alemanya , on apareixia el seu actor pare. Va ser educat a Munic i va guanyar una beca per estudiar dret a Ingolstadt . La mort del seu pare el 1791 el va obligar a abandonar els seus estudis per donar suport a la seva mare i vuit germans, i es va convertir en actor i va escriure una obra de reeixit Connaisseur of Girls .

Descobriment, desenvolupament de litografia
Monument a Alois Senefelder a Solnhofen

Problemes amb la impressió de la seva obra, Mathilde von Altenstein va fer que caigués en deute i, incapaç de permetre's publicar una obra nova que havia escrit, Senefelder va experimentar una nova tècnica de gravat utilitzant una tinta grassa i resistent a l'àcid com a resistència. pedra de gra fi de pedra calcària de Solnhofen . Després va descobrir que es podia ampliar per permetre imprimir des de la superfície plana sola de la pedra, el primer procés planogràfic en la impressió.

Es va unir amb la família André dels editors de música i va anar introduint gradualment la seva tècnica en una forma viable, perfeccionant tant els processos químics com la forma especial d' impremta necessària per a l'ús de les pedres. El va anomenar "impressió en pedra" o "impressió química", però el nom francès "litografia" es va adoptar més àmpliament. I amb el compositor Franz Gleißner va iniciar una empresa editorial el 1796 fent litografia.

Les oficines de reconeixement de terres de tot Europa van reconèixer el valor del nou procés de reproducció barat i exacte. Senefelder va ser designat el 1809 per ser l'inspector d'una nova institució creada amb aquesta finalitat a Baviera anomenada "Institut Litogràfic" (Lithographische Anstalt) de Munic. Posteriorment es van crear institucions similars sota la seva supervisió a Berlín, París, Londres i Viena.

Va assegurar els drets de patents a tot Europa i va publicar les seves troballes el 1818 a Vollstandiges Lehrbuch der Steindruckerei, que es va traduir el 1819 al francès i l'anglès. Un curs complet de litografia va combinar la història de Senefelder de la seva pròpia invenció amb una guia pràctica de la litografia, i va romandre en la impressió fins al 1977 (Da Capo Press).

Senefelder també va poder explotar el potencial de la litografia com a mitjà per a l' art . A diferència de les tècniques d' estampació anteriors, com el gravat, que requerien habilitats d'artesania avançades, la litografia va facilitar una major precisió i varietat textural, perquè l'artista ara podia dibuixar directament al plat amb plomes familiars. Ja en 1803, André va publicar a Londres una cartera d'artistes de litografies, titulada Specimens of Polyautography .

El 1837, la litografia s'havia desenvolupat més per permetre la impressió a tot color a partir de diverses plaques i la cromolitografia era la tècnica més important en la impressió a color fins a la introducció del color del procés .

Premis,
Estàtua de marbre (Rudolf Pohle, 1892) d'Aois Senefelder situada a Senefelderplatz, Berlín. L'estàtua fa honor a la invenció de la litografia de Senefelder. El nom de Senefelder està escrit en lletres amb revers a mirall, que s'utilitza en litografia. Un dels dos nens (putti) està mirant la lletra amb un mirall de mà, que mostra la lletra no invertida.

Senefelder va ser decorat pel rei Maximilià Josep de Baviera i una estàtua es troba a la ciutat de Solnhofen , on encara

es troba la pedra litogràfica. Una estàtua d'Alois Senefelder de l'escultor Rudolf Pohle va ser erigida el 1892 en el que aleshores era conegut com Suchneldaplatz a Berlín. El nom de la plaça es va canviar a Senefelderplatz el 1894. Una estació de U-Bahn anomenada Senefelderplatz es va obrir el 1913.

La contribució d'Alois Senefelder es troba al costat de la invenció de l' estereotipat de William Ged , la premsa de vapor de Friedrich Koenig i la màquina del linotip de Ottmar Mergenthaler en el seu efecte innovador. Va fer que la impressió fos més assequible i estigués a l'abast de més gent, i era important en l'art i la impressió de diaris. Senefelder va viure que el seu procés es va adoptar àmpliament tant per a la impressió artística com pel mètode dominant de la reproducció pictòrica en la indústria gràfica. Va morir a Munic , on és enterrat a l' Alter Südfriedhof .